

บทบรรณาธิการ

ท่ามกลางโลกที่ศิลปะถูกเร่งเร้าด้วยความเร็วของเทคโนโลยี เศรษฐกิจสร้างสรรค์ และกระแสโลกาภิวัตน์ที่มีอาจหยุดยั้ง วารสารศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ยังคงยืนหยัดอยู่บนฐานคิดที่มั่นคงว่า “ศิลปะมิใช่เพียงสิ่งที่มองเห็น แต่คือศาสตร์แห่งการรับรู้ การไตร่ตรอง และการตั้งคำถามต่อความหมายของการดำรงอยู่ของมนุษย์” ฉบับนี้จึงมิได้เป็นเพียงพื้นที่รวบรวมบทความทางวิชาการ หากแต่เป็นพื้นที่สนทนาร่วมสมัยที่เปิดให้เสียงของศิลปิน นักวิชาการ และนักสร้างสรรค์ ได้ถกทอความคิด ความทรงจำ และจินตนาการเข้าไว้ด้วยกันอย่างประณีต

เนื้อหาในวารสารฉบับนี้สะท้อนพลวัตอันหลากหลายของศาสตร์ศิลปกรรม ได้แก่ กลุ่มนาฏศิลป์และศิลปะการแสดง กลุ่มดนตรีศึกษาและการเรียนรู้ทางเสียง กลุ่มทัศนศิลป์และสุนทรียศาสตร์เชิงวัฒนธรรม กลุ่มการออกแบบแฟชั่นและเครื่องประดับ กลุ่มประติมากรรมและศิลปะเชิงปรัชญา การจัดการผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และกลุ่มนวัตกรรมทางการศึกษาและกระบวนการเรียนรู้ศิลปะ เหล่านี้ถูกมองในฐานะ “พื้นที่ของความรู้” ในลักษณะการเชื่อมโยงศิลปะกับสังคม ชุมชน และอัตลักษณ์ร่วมสมัย บทความแต่ละเรื่องมิได้เพียงอธิบายสิ่งที่เป็นอยู่ หากยังชักชวนผู้อ่านให้หยุดคิด ทบทวน และมองเห็นมิติที่ซ่อนเร้นอยู่ในกระบวนการทางศิลปกรรม

ในยุคที่ความรู้ถูกผลิตและบริโภคอย่างเร่งด่วน วารสารศิลปกรรมศาสตร์ยังคงเชื่อมั่นในคุณค่าของ “ความช้า” และ “ความลึก” ความช้าซึ่งมิใช่ความล่าช้า หากคือจังหวะของการใคร่ครวญ ความลึกซึ่งมิใช่ความซับซ้อนเกินเอื้อม หากคือการลงลึกไปสู่รากของความคิดและประสบการณ์ ศิลปะในที่นี้จึงมิใช่เพียงวัตถุที่จัดแสดง หากเป็นภาษาที่เปิดพื้นที่ให้มนุษย์ได้สนทนากับตนเอง และกับโลกอย่างมีความหมาย

วารสารฉบับนี้ยังสะท้อนความมุ่งมั่นของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในการทำหน้าที่เป็นเวทีทางวิชาการที่ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนอย่างมีคุณภาพ ระหว่างศาสตร์ดั้งเดิมกับแนวคิดใหม่ ระหว่างความทรงจำทางวัฒนธรรมกับพลวัตของสังคมร่วมสมัย ระหว่างประสบการณ์ปฏิบัติการของศิลปินกับการวิเคราะห์เชิงทฤษฎีของนักวิชาการ พื้นที่นี้จึงมิได้เป็นเพียงคลังความรู้ หากเป็น “ภูมิทัศน์ทางปัญญา” ที่เปิดกว้างให้ความแตกต่างได้ดำรงอยู่ร่วมกันอย่างเคารพ

ในฐานะบรรณาธิการ ผมจึงขอเชิญชวนผู้อ่านทุกท่านก้าวสู่หน้ากระดาษแต่ละหน้าอย่างเปิดใจ ปลดปล่อยให้ถ้อยคำ ภาพ และแนวคิด ค่อย ๆ ซึมซับเข้าสู่ความคิดและจิตใจ อาจมีบางบทความที่ท้าทายความคุ้นชิน อาจมีบางบทที่ปลุกเร้าความทรงจำ หรือบางตอนที่ทำให้เกิดคำถามใหม่ นั่นคือพลังอันแท้จริงของศิลปะและวิชาการ ที่มีได้ให้คำตอบทั้งหมด หากเปิดทางให้เกิดการตีความอย่างเสรีและลึกซึ้ง

วารสารศิลปกรรมศาสตร์ ปีที่ 29 ฉบับที่ 2 นี้ จึงมิใช่เพียงหลักฐานของความก้าวหน้าทางวิชาการ แต่คือบทบันทึกของความคิดสร้างสรรค์ร่วมสมัย ที่หล่อหลอมจากความมุ่งมั่น ความละเอียดอ่อน และความรับผิดชอบต่อสังคมทางวัฒนธรรม กองบรรณาธิการหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ฉบับนี้จะเป็นแรงบันดาลใจ เป็นพื้นที่สะท้อนความคิด และเป็นสะพานเชื่อมระหว่างศิลปะกับชีวิตของผู้อ่านทุกท่านได้อย่างงดงามและยั่งยืน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธรรกร จันทนะสาโร

บรรณาธิการวารสารศิลปกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ